

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орган

Ціна примірника 40 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 400 м; за границею разом з оплатою почт. 800 марок, поодиноке число 80 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемішль, вул. Побережжя ч. 1.

Оголошення 100 м, за одиниць парельовий рядок або його місце. Дрібні оголошення по 30 м від слова. — Некрологи і матрим. оголошення по 60 м. від слова. Оголош.: більшія друком платяться подвійно.

Митрополит Андрей.

Цього літа українське громадянство святкує 30-літній ювілей священства свого духового провідника, найвищого достойника Церкви західноукраїнських земель, Митрополита Андрея гр. Шептицького.

Постать Митрополита Андрея історична. Історія поставить його на почесні місця, поміж найвизначніших князів української церкви — побіч Митрополитів Іларіона, Петра Могили, Сильвестра Косова, Йосифа Нелюбовича-Тукальського. Як були тамті, так і Митрополит Андрей є великим культурним подвижником українського народу. Його діяльність ще більше різнородна, — бо являється найкращого синтезу діяльності тих найсвітліших українських Митрополитів. Діяльність Митрополита Андрея нагадує і культурні подвиги Петра Могили і визвольні змагання Сильвестра Косова та Осипа Тукальського.

Митрополит Андрей в часах визвольної боротьби станує неустрашимим заборолем проти нахабности ворожих сусідів, що змагають до поневолення укр. народу. Через те зі сторони ворогів піднято старання, щоб підкопати авторитет Митрополита Андрея серед нашого народу, щоб очернити його в Римі. Та змагання ворогів довели до противних результатів. Українське громадянство ще тісніше звязалося зі своїм Князем Церкви, дарить його ще горячішою любовю. Тай Рим знає, що клявети на Митрополита Андрея є рівночасно оклеветуванням визвольних змагань українського народу.

Митрополит Андрей тепер далеко від нас. Церковно народний обовязок велить йому перебувати далеко від Рідного Краю. Та думки українського громадянства линуць до його світлої постаті з найгорячішими бажаннями. Ціле українське громадянство клониться перед великими заслугами Митрополита Андрея і висловлює йому непохитну віру, що в цій тяжкій лихоліттю буде він і далі в перших рядах борців за волю і права українського народу, що буде відбивати всі затії супостатів, що буде далі духовим провідником українського народу.

Вибори?

На злобу дня виринула в Польщі справа виборів до польського союму. Сх. Галичина до цієї пори не виявила ніякого зацікавлення будучими виборами в Польщі. Однак, річ природна, тими виборами дуже интересуються польські політики і польська преса. Справа ординації виборчої була одною з важних причин затяжної міністерської кризи, яка ще сьогодні не покінчилася і легко покінчитися не може. — Невирішене державно-правне становище Сх. Галичини під теперішню хвилю виключає можливість переведення виборів в нашому краю. Але вже більше як 11 літ не було в Сх. Галичині виборів на підставах чотириприметного права голосування. Коли зважитися, що це за часів Австрії не було в нас виборів, при яких не плилаби кров українського селянина, то можнаби з тої причини хіба тільки радіти. Але коли розважимо, що тих 11 літ змінило до незнання всю мапу Європи та спричинило цілу революцію в поглядах не тільки поодиноких партій, але цілих народів, то годі радуватися тим.

Що до плянованих польських виборів, то одно певне, що справа переведення виборів у Сх. Галичині являється для Польщі багато труднішою справою, як для нас, Українців, мешканців того краю. Ми можемо згодитися з тим або й ні, щоби в нашому краю польська влада, яка силою здобула цей край 1919 р., переводила вибори. Розуміється, що польська влада може рахуватися з занятим нами становищем, або й ні. Колиж ми не згодимося на перепроводжування виборів у нас, тоді на випадок розписання виборів у Сх. Галичині, можемо віднести з протестом до теперішніх суверенів, себто до коаліції. Ми можемо не цікавиться виборами зовсім, а тоді вийде з тих виборів представництво польської меншости в Сх. Галичині, яке однак не буде законним представництвом всего населення Сх. Галичини.

Як відомо, законне представництво подавляючої більшости населення нашого краю утворило

по розпаді Австрії в 1918 р. Українську Національну Раду, яка проголосила незалежність території, яку собою заступала. Польща назвала цей виступ і оружну оборону того становища зі сторони населення Сх. Галичини — бунтом проти польської держави. Як відомо, ані в той час, ані опісля, ніякої суверенної, міжнародним актом признаної влади над тою територією Польща не мала. Не могло отже тоді й бути мови про якийнебудь бунт.

Польський сойм прийняв польських послів до австр. парламенту зі Сх. Галичини в свій склад як повноправних членів. Заграниця не заняла супроти того факту ніякого становища, бо це не було зовсім порушенням її суверенних прав над Сх. Галичиною, ані не пересуджувало приналежності того краю. Кождий парламент, чи сойм може в свій склад прийняти любих собі людей. Будучий історик Польщі зможе щойно як слід осудити цей факт прийняття польких послів Сх. Галичини в польський сойм у Варшаві. Ці послі виходили здебільша завдяки острим багнетам австрійських жандармів. Всі вони по своїм партійним переконанням народові демократи, або щонайменше з психологією народових демократів, причинились до не одної помилки так у внутрішній як і заграничній політиці Польщі. Між іншим кажучи їх політика протвердила не одного сантиментального Українця та взагалі Славянина.

Клич нових виборів захопив цілу Польщу. І хоч як вигідно вшехполюкам з теперішнім складом польського союму, то крику польського громадянства за новим соймом утихомирити ім вже не вдається. Тяжкі непорозуміння, які постійно повстають між начальником держави а соймом, між поодинокими партіями, неможливість утворення правительства зі соймової більшости і т.д. все те нагадує самому соймови, що він повинен як найскоріше вмерти, а громадянству, що воно повинно йому в так розумній постанові допомогти.

Булоб все неначе добре. В кожній іншій державі всякі нові вибори стрясють суспільним організмом на деякий час, але після такого потрясення, якби ціля дощової бурі, йому стає краще віддохати і в тім саме велике горе для кожного польського правительства, що воно не тільки, що не бачить перед собою надії на очищення повітря після тої бурі, але здає собі з того ясно справу, що польський організм не може навіть дозволити собі на таку природну вентиляцію, бо тим самим трясє не тільки своєю будівлею, але й чужими.

Колиби Польща складалася з етнографічно польських територій, тоді справа виборів, хоч і булаби важкою, та всетаки не безнадійною. Але в склад польської держави ввійшло багато національних меншостей, які при слідуєчих виборах напевно будуть боротися за своє представництво. Поза тими меншостями є ще дві території, яких державно політична доля ще не вирішена. Це справа Сх. Галичини і Виленщини. Ще недавно справа виленських виборів зробила Польщі тільки неприємностей, що стоять вони в ніякому відношенню до фактичного успіху.

Розписувати вибори у Сх. Галичині, це значить наразитися на спротиви зі сторони коаліційних а навіть позакоаліційних держав з одної сторони, а з другої сторони треба приготувитися на всякі можливости з боку самого населення Сх. Галичини. Яке становище займе воно, цього сьогодні напевно сказати не можна. Чи візьме воно участь у розписанні виборах, чи ні, всетаки порозуміється в обох випадках з усіми т. зв. меншостями в Польщі, яких кількість вносить 40%. Коли прийдеться весь агітаційний і поліційний апарат кинути на кресли, можна стратити центрум Польщі в користь „вивротових“ елементів. Залишити кресли їх власній судбі — теж зле.

Привительство поділило Сх. Галичину на виборчі округи, як саме хотіло. Ніхто цьому не перечив, ані не думає перечити. Українське населення, яке вже звикло до всілякого рода поділів, привяло цей поділ коли не холодно, то в кождім разі байдужно. Ніякого пояснення до того поділу польське правительство не подало, хоч повинно було подати. Відома річ, що в Сх. Галичині, як в краю, яким Польща завідуює на припоручення коаліції аж до остаточного вирішення його правно-державного становища, живе певна кількість Поляків, які вважаючи себе горожанами польської держави є управлені взяти участь в вибо-

рах до польського союму у Варшаві, без огляду на це, чи голосують вони в місцевості своїй приналежності, чи ні.

До цієї пори одначе населення Сх. Галичини не знає, чи у Сх. Галичині відбудуться які вибори, а коли й мають відбутися, то з якою ціллю, з чийого уповажнення і до якого законодатного тіла. В данім випадку зовсім не маловажною річю являється, хто ці вибори має переводити, хто має входити в склад виборчих комісій, та хто в нашому краю є управлений і має активне чи пасивне право вибору. Це все само не зробиться, подібно, як сама не вирішиться також судба нашого краю. Бо наш край, це собі не проста яканебудь межа пана Войцеха або пана Івана, але велика територія з живим народом, що до якого не вистарчають адвокатські процесові штучки. Тут справа ані ніколи не здавнитися, ані не забудеться. Тут припадковє вирішення, коли воно не буде опиратися на повнім і необмеженім праві само означення нації, не матиме ніяких виглядів на довшу мету.

Сьогодні ми звязані. І мовчимо!!

О. Пв. Білозерський.

На пограниччю минулого і будучого.

Укр. нарід все мав щастя знаходитися в ненормальних обставинах, але мав в нещастю щастя. Дуже часто здавалося сусідам, що вони близькі ціли, що укр. нарід зметуть раз на завсіди з лиця землі, — але скоро переконувалися, що се зробити з шестим з ряду народом Європи не лише не легко, але й не можливо. Змагання сусідів, щоб укр. народ знищити фактично, а новішими часами й теоретично, відпирив укр. нарід зі змінною інтензивністю і зі змінним поведженням, а сили до цього черпав з захоплюючої, змістом багатой традиції і з вулканізуючого, народні маси електризуючого, народнього Духа.

Фактичне нищення: Первісна держава на укр. території, руською звана, межусобіцями і посяганням Суздальцями сильно захитана, впала під напором Татарів. Польща мала щастя знаходитися в тих сприяючих обставинах, що заняла зах. укр. землі без більшого напруження, щоби вести там польський елемент, щоби змінювати обряд, щоби тамошнім мешканцям забрати їх землю і наділити нею польських магнатів, самих же вільних українських мешканців повернути в панцивняних рабів, щоби денационалізувати небезпечні для себе висші верстви укр. суспільности: так передше, — а тепер, щоби знищити Укр. Зах. Нар. Республіку, накинати їй свій режим і зробити з неї польську колонію. Московщина мала рівнож щастя знаходитися в тих сприяючих обставинах, що завдяки Переяславському договору (1654 р.) заняла східні укр. землі рівнож без більшого напруження, щоби знести названим договором застережені права укр. народа, щоби ради територіяльної єдности впровадити назву Росія, ради національної перезвати укр. народ-Малоросами, московській-Великоросами — що й сталося за Петра I 1722 р., — щоби звиснім указом (1876 р.) заборонити печатати книжки і виставляти пєси в укр. мові, щоби заборонити учити укр. мовою в укр. народних школах, щоби тим легше денационалізувати укр. інтелігенцію; так передше, — а тепер, щоби знищити Укр. Нар. Республіку, накинати свій режим і зробити з України московську, совітську експозитуру. І се наші сусіди називають, що несли і несуть культуру і цивілізацію для укр. народа. До цієї польонізаційної і русіфікаційної культури долучуються ще дві нові культури двох нових типів: румунізація і чехізація получена з мадаронізацією.

Теоретичне нищення: Славянські племена і ті, що були первісно злучені в державу, руською званою, і ті, що не були з нею злучені, а замешкували примєжні, північні території, в XII ст. положили підставу для двох народів українського на полудні і московського на півночі. На антропологічну окремішність укр. народа зложилися ріжні расові домішки, як натуральний вислід близькости Брама народів і Чорного Моря; на історично-етнічну, історично культуру, і історично-державну окремішність знова — ріжні соціальні і політичні обставини: внутрішні і зовнішні, а також географічне положення. Назви „Русин“, „ру-

ський" — се тільки традиційні останки. Укр. нарід має за собою історію: 1. антропологічну, 2. етнічну, 3. культурну: духову, соціальну і матеріальну, 4. державну. Перша представляє розвій укр. рас: а) фізичних у всіх їх від- і підвідінках, б) психічних-гірських і долиньних, надричних і надморських і степових в напрямі загального уложення тих в одну антропологічну цілість; друга — розвій укр. мови і її нарічий, укр. обичаїв і звичаїв, церемоній і ритуалів, уладжень і строїв — взагалі всього того, що цікує укр. нарід як етнічну цілість; третя — розвій літератури і мистецтва (в добі дотатарській, гуманізму і ренесансу, а даліше відродження), народної словесности, виставлюваня то що, розвій родини, громади, станів і клас, розвій архітектури і інших плястичних штук — великої матеріальної вартости, новітніми часами розвій кооперативних і кредитових союзів, — взагалі економічних інституцій і корпорацій; четверта — розвій укр. державности (первісна укр. держава Київською Русею звана, даліше укр. держава Хмельницького, в наших часах Укр. Нар. Република Східна і Західна. Понадто укр. нарід має за собою обильну змістом і розмірами народню традицію.

Мимо цих фактів наші сусіди теоретично заперечували і ще тепер в части заперечують істинуваннє укр. народу, працювали і ще тепер працювати не перестали над тим, щоби розбити укр. нарід на ворожі собі табори, а вже по крайній мірі відмовляли і ще ту і там відмовляють нам здібности до державного життя, хоч та нічим не менша як у інших народів. Це все очевидно не в нічим іншим як тільки політичною інтригою, відповідаючою імперіялізмови наших сусідів.

Звідси в ясним, що укр. нац. держава в першою і найбільшою потребою і вимогою укр. народа, бо лише та може запевнити йому культурну екзистенцію і повну виглядів будучність.

Так представлявся перша наша карта; перейдім до другої: до наших невдач і успіхів.

На невдачі Укр. Зах. Нар. Републики зложилися дві обставини: нечисельність і брак воєнного матеріалу; на пораження знова Укр. Сх. Нар. Републики зложилися обставини: хитання між вибудовою укр. національної держави а соціально невістарчующого під той час освідомлення для власної держави народних мас, що в високій степені утруднювало, а густо часто і унеможливило екекутиву, для будови нової держави так конечну, пр. в виконанні Берестейського договору і інших; шкідливе далеко йдуче вмішування в укр. внутрішні справи і Німеччини і держав антанту; неправильности в напрямі обсаджування уряду особами вправді популярними а може й визначними діячами, але в ніякім разі політиками і військовими, в напрямі будування укр. держави після власної програми, в напрямі занедбаня і наживности, вправді одиначної, — що з рештою ані новим ані старим державам не в чужим; багато крику — мало критики і то в найкритичніших обставинах; нечисельність державно-творчих сил і невидержимість аж до кінця; хибний вибір Польщі як союзника сх. укр. урядом, бо і не придатний і за ціну відступлення зах. укр. земель — замість одиного доброго союзника Чорного моря, який в зовсім безінтересовним і най більше обіцюючим. Сим внутрішнім обставинам нашого пораження товаришили і зовнішні, а саме: за мале заінтересованя зах. держав укр. визвольними війнами внаслідок за дуже малої на той час популярності укр. нац. руху на заході; поміч сусідам проти Укр. Нар. Републик, як натуральний вислід сусідських впливів, що були далеко більші, як наші — на зломаня яких, принайменше в части, треба було нашому заграничному представництву працювати повних три роки; даліше — генуенська рецепта купецького покрою, після якої справа сх. укр. державности в справу внутрішньо-російською; врешті — зволікання з остаточним вирішенням правового становища Сх. Галичини.

Мимо тих невдач відніс укр. нарід низку успіхів, з яких найважніші отсі: 1. Україна перестала бути історичним терміном; сьогодні в вона державним новотвором, якого простір виносить 738 162 км², з населенням в числі 46,012,000, з чого самого укр. населення в 37,000,000. Укр. народні маси перестали бути етнографічною масою; сьогодні в вони дуже важним політичним чинником на Сх. Європи, з яким і найбільші наші противники дуже поважно числяться. 2. Сх. і Зах. Україна визнала себе сама — і це найважніше; даліше Сх. Україну de iure визнали: Німеччина (1918), совіти, Польща в риськім договорі, Аргентина (1921); даліше de facto Англія, Італія і Японія в торговельних договорах; врешті de iure Німеччина і Чехословачина в підписаних в Іенуї і Празі політично-економічних трактатах, — понадто Унія Товариств Союзу Народів приняла Сх. Україну в свої звичайні члени. Зах. Україна (Сх. Галичина) визнала мир. конференцію (Н. Радоу) в трактатах: сан-жерменським і севрським, на конференції Н. Ради в Спа, два рази Союзом Народів, на конференції європейських держав в Іенуї; обговорюваня в парламентах: англійським, американським і італійським — і на верховнім Совіті народ. оборони в Москві; принята в звичайні члени названої Унії Тов. Союзу Народів. 3. Укр. держава і укр. нарід в дуже важним чинником в сучасній міжнародній політиці, ддятого тож

входить поважно в міжнародну рахубу і в предметом так політичних як і економічних міжнародних комбінацій.

Так представлявся наша друга карта; перейдім за тим до третьої і послідньої.

Названі наші невдачі і успіхи по сути річи в тільки вступними; процес далеко ще не укінчений. Європа власне переходить тепер важке вагання між імперіялізмом, опертим на поневоленні і визиску, а самоозначенням, опертим на незалежности і взаімности, межі дотепершнього, по більшій части пережитою, державною системою а новою більше вигідною, більше справедливою. До того безробіття на Заході доходить до відстрашаючих розмірів, до більше ще відстрашаючих розмірів доходить голод на Сході — виглядів на поліпшення нема ніяких. Капіталізм переходить крах на цілій лінії. Національні тертя і соціальні недоволення досягають zenіту. Старі і нові державні союзи роблять сучасне політичне міжнародне напруження ще більше драстичним. Замість розоруження всьо потайки оружаться і то з дуже приспіненим темпом. Се все може дуже легко викликати нові світові потрясення, які може принести в собою кожний завтрішний день. Для того тож в нашом щоденним обовязком єднати наші сили, підпорядкувати волю одиначі під волю загалу і готовитися. Бути позбавленим своїх народних прав, значить тільки що бути позбавленим своєї честі; мусимо проте боронити наших прав, нашої честі до послідка. Як заповідавсь, історія хоче, щоби укр. нарід здобув собі повну незалежность і задержав її вповні, але остерігає в одночасно перед всім тим, що нас дотепер погубляло. —

Микола Вовкунець.

Лист до Редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе!

В ч. 27. „Українського Голосу“, в статі п. з. „Тетерівщина“, в звязку з моїм іменем подано: 1) що п. Токаржевський-Карашевич належав колись до групи Хліборобів-Державників; 2) що я, як Хлібороб-Державник, маю обовязок запротестувати проти теперішньої політичної акції п. Токаржевського. Щоб в нашій громадянстві не ширялось ще одо лишне баламутство, не відмовте, Високоповажаний Пане Редакторе, помістити у Вашій Часописі оце спростовання і пояснення.

1) П. Токаржевський-Карашевич, за часів існування Української Держави, був моїм співробітником в українській державній дипломатичній службі у Відні. Коли, в знак протесту проти партійної, деструктивної, анти-державної і анти-національної — на мою думку — політики керманачів У. Н. Р., я подався до димісії в липні 1919 р. а потім став брати участь в організації Українського Союзу Хліборобів-Державників, то п. Токаржевський з моїми поглядами на політику У. Н. Р. не погодився, до Укр. Союзу Хліб.-Державників не вступив і ніколи до нього не належав. Так само не належить він ні до одного з Союзів Хліборобів, які входять тепер, разом з Хліборобами-Державниками, в склад Українського Хліборобського Обеднання.

2. Всі ріжнотипні українські демократичні та республіканські політичні концепції — в тім числі і концепція У. Н. Р., в яку тепер вірує і який тепер служить п. Токаржевський — стоять поза межами впливу українських хліборобів, обеднаних в своїх клясових національно-державних і гетьмансько-монархічних організаціях. В боротьбі українських демократів поміж собою ми, організовані українські хлібороби, не приймаємо ніякої участі, бо всі взагалі українських республіканців демократів, а не тільки одного п. Токаржевського (доки він, цураючись своїх клясових організацій, перебуває серед демократів) — уважаємо однаково, свідомими або несвідомими руйніниками і розлагателями Української Нації. Отже і з мого боку не може бути протестів проти діяльності тієї чи іншої особи, яка респрезентує той чи інший напрям української республікансько-демократичної політики, бо вина тут — я думаю — не в особах і не в напрямках, а в самім демократичнім методі організації Нації. На підставі „індивідуальної республікансько-демократичної політичної свободи“ і во імя респрезентованої демократичними політичними партіями реально неіснуючої „суверенної волі народа“ — вільно в „демократичних Республіках“ робити в політиці кожному те, що йому забажається, не оглядаючись на ніякі протести і умовлювання. Тому всі, дійсно боліючі над новою руїною України, повинні, на мою думку, намагатись знищити сам корінь зла: оцей демократичний метод організації Нації — а не займатись безплідним „протестами“ проти поодиноких осіб (бо по пануючим у нас законам демократії, на місце краху якого все найдеться гірший), та не ширити національної руїни, виключаючи з Нації тих, хто як п. Токаржевський в данім випадку (названий злбно в українських демократичних газетах „Поляком“) віддає всю свою працю, хоч демократичній, республіканській, але все-ж — Україні.

Обеднання органічних частин Нації — класів (хліборобів, робітників, духовенства, інтелігентів, промисловців, ремісників і т. д.), а не нищення оцих сталих органічних сполук хвилевими політичними партіями і „концепціями“; даліше обеднання всіх саморганізованих класів в одну органічну Націю, а не виділювання а посеред мешканців України якоїсь специфічної української демократичної професії; послух авержньому, а не вільному суверенному авторитетові єдиної для всіх класів і для цілої Нації, і тому в одній реальній особі (що має на це право впливаюче з традиції нашої держави) по монархічному принципу персоніфікації влади — ось творча національна праця, яку кожний з нас може робити скрізь і при всяких обставинах. І така тільки творча праця, а не

руїницькі демократичні сварки і протести, знищить нашу-ж власну внутрішню руїницьку анархію, при якій для всякої, навіть найбільше шкідливої для України „концепції“ — можна найти серед самих же Українців скільки завгодно сторонників і виконавців.

Прійміть, Пане Редакторе, вислови мого високого до Вас поважання.

Вячеслав Липинський.

Обезпечайте негайно від огню збіжжя і пашу лише в Тов. вв. обезпечень „ДНІСТЕР“, бо біда не спить.

444-1-3

Конфіскація.

Польське міністерств Віроісповідань і Провіситувало будинок з церквою українського духовного семинара у Львові. Так отже одним почерком пера позбавлено українських богословів приміщення в часі їх науки. — Як довідуємось, лівівська митр. консисторія повідомила про це Митрополита Андрея, який тепер перебуває в Америці, а в одночасно внесла до польського міністерства і до Риму рішучий протест проти насильної конфіскації церковної інституції. Рівночасно політичні наші чинники внесли протест до Найвищої Ради і до Ради Союзу Народів.

Дописи.

Шоломишичі, пов. Рудки. Я не в та інтелігенція що то ріжні матури кінчила і по гімназіях сиділа, — я собі звичайний, як кажуть міщухи, хлоп нумеро шість, але хоч хлоп, то славити Бога, тільки знаю, що добре, а що зле. Дайминато добре в, що у нас заложили кооперативу „Народний Дім“, та що наші люди догупалися нарешті, що нема що даліше відкладати (відкладаний, мовляв, тільки сир добрий) а треба зараз взятися до спільної праці над спільним добром. Не знаю, як кому, але мені дуже стидно що нас сякий-такий зайда називає Іваном в довгою сорокою, а то й ще гірше. Богатирю нам стало ясно, що замало в любити себе, свої діти, худібку свою тай свій хліб тай пироги з маслом — треба ще чогось більшого і важнішого для нашого чорнороба — гуртуватися треба і гуртом здобувати своє право. Я, припустім, чоловік такий, що най мені вибачуть добрі люди, люблю впахнути ніс навіть там, де мене не просять. Одним словом — я маю таку натуру, що — пан, чи не пан, ксьондз чи не ксьондз, я до нього лізу і до чужого язика люблю свій язик притулити. Отак було в тих Прусах, як я служив коло Кенігсбергу. Пхнувся я там був, най ся преч каже, непрошений до одного такого склепу, що его називали кооперативою. Там купував я всьо потрібне не менше і не більше, як пів року, а десь так по новім році дають мені за дармо добрі нові черевки і добрий новий мундур. А ті же купували десь в інших склепах, не дістали нічого. Мало того. Я мав там, коли тільки хотів за дармо газету, книжку; не було там між нами ні пана ні Івана — всі буди рівні, в біді одиного порадиш. а в смутку потішав. Тому то я нині дуже тішуся, що наше село якось поволі проаріває і люди єднаються. Кажуть мудрі люди, що де є єдність, там є й сила і право. А що воно так в на правду, то я пайліпше переконався, коли мені одиного чоловік, що побував в Росії і на Україні, оповів, як то одиного разу цілий поїзд затримався в білий день серед укр. степів. Машиніст розвізався, зліз на землю, щоби віднайти перешкоду і коли побачив, як поперек тору розложилася ціла копиця муравлів-ковалів, настрашався і мусів назад цофнути паровіс і чекати поки муравлі не вступляться. І я собі нині так з того прикладу міркую, що одиного чоловік сам про себе в подібний до одиного муравля, котрий сам нічого нікому не може зробити, але де є багато в купі таких людей, то буде велика сила, котру не так легко побороти. Я так по просту свою хлопською головою розбираю, а ддятого я зараз на першім початку записався членом нашого „Народного Дому“ і буду членом так довго, поки дихаю на тім світі, бо я пізнав, що де є така організація і єдність між людьми, там де є добро і сила. — Мужик.

З Городени пишуть: Перед двома роками закрили польські власти приватну українську гімназію в Городенці і з тою хвилею силою обставин притягла й діяльність Кружка У. П. Т. Його рекурси та протести проти зробленого насилья не дали, як відомо, ніякого позитивного результату. Та брак середньої школи в повіті дуже скоро дався діяючо відчувати. Багато бувших гімназистів через свою бідність мусіли зовсім покинути школу, а фреквенція гімн. молоді в повіті дуже зменшилась, бо до дальших міст — Коломиї і Станиславова були в змові давати своїх дітей тільки немоглі багаті люди. Решті дітей, не раз навіть дуже спосібних, приходилось марнуватись дома. Колиж до цього додати, що місцеві Поляки заложили свою гімназію з розрахунком і на наших дітей, де виховувалиб їх в рабському дусі, стала що-раз яркіше виступати перед нашим громадянством конечна потреба відновити свою рідну школу. Ця думка постійно змагалась а повний вислід найшла на Загальних Зборах Кружка У. П. Т., що відбулися дня 1. червня ц. р. Промовці, вказуючи на безпосредній реальній наслідки істновання був. гімназії в Городенці — а то на її великий культурно-освітній вплив в цілому повіті, на значний гурток її вихованків, що тепер вже як студенти університету беруть важну участь в громадській праці (а не будь тієї гімназії, багатьом в них через матеріальну неможливість не бачить було дальшої освіти), врешті вказуючи на непростиме марнування наших дітей під цю пору, коли важиться

доля цілого народу, а багато наших інтелігентських молодих сил згнуло в кривавих змаганнях з захланними наїздниками — доводило ясно, що теперішній стан, хоч і примусово застою, не може і не сміє дальше тривати. З цим однодушно згодні всі присутні і одногласно рішили з новим вже шк. роком за всяку ціну доконати отворення місцевої гімназії. Переведення цієї постанови в життя доручено нововибраному Відділові, в який ввійшли: Др. Окуневський — голова, Др. Кастян, о. Кисілевський, Др. Матійків, п. Ясельський, о. Лудський, п. Вережак, заступники: пп. Ю. Котелко, Ю. Мелимука.

Виділ щиро й енергічно ввався негайно до діла. Першим і найважливішим, а дуже трудним завданням було вистаратись звільнення гім. будинку від війська. По довгих пертракціях і „хожденнях“ делегації вдалось врешті досягнути згоди магістрату і староства на опорожнення будинку. Дала дозвіл на отворення гімназії також шкільна кураторія. Управу гімназії згодився, обняти проф. Левіцький, якого досвід, енергія і хист кажуть сподіватись, що поведе гімназію як найкраще і поставить її на тім рівні що була колись за дир. Крушельницького.

І так з початком вересня відчиняється знов перед тим насильно замкнена городенська гімназія, наразі 4-ох вищих клас і то в зміненому виді, бо реального типу. Віримо, що наше громадянство, а зокрема наші селяне щиро почитають цю вістку і своєю дитворою знов заповнять шкільні мурі, та ще більше, обильніше, як було це до війни. Цим дадуть доказ своєї дбайливості про долю своїх дітей та свого народу, дадуть доказ своєї національної зрілості. — Потреба технічної освіти — як відреставрування кількості шк. кімнат, придбання учительських сил і т. д. вимагають, щоб знати приблизну фреквенцію учеників. Тому є дуже пожаданим, щоб роди і, які мають намір дати сюди своїх дітей на науку, вже зараз таки по відомили про це письменно чи усно Виділ Кружка. (Письма слати на адресу: Др. Т. Окуневський — Городенка.)

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Конференція в Газі опинилась в сліпій улиці і перервала свої наради. Можливе, що зовсім розіб'ється, коли в останній хвилі не знайдеться якийсь ратунок. Між большевиками а європейськими державами не можна знайти дороги до порозуміння в справі признання приватної власності і в справі грошей, які хочуть большевики пожити на відбудову Росії. Колиб справді гагська конференція розбилась, то тоді війна дуже правдоподібна.

Чехи перевели список населення в своїй державі. Цей список виказав, що Німці становлять третину населення. Таке велике число Німців чується на силах бороздити Чехам на кождім кроці, не признаючи чеської влади і домагаються самозначення — себто прилучення їх до Німеччини. Тому в мішаних чесько німецьких повітах приходять дуже часто до бійки між Чехами а Німцями, а в чеській єоймі німецькі послі досколюють чеському урядові, виказуючи, що він гнобить Німців. Ті несупокі в краю дещо заколотили і врозчистість, яку Чехи святкували 6. липня, а саме 500-річницю спалення Івана Гуса на кострі в Констанції. За шож почитають Чехи Гуса? Іван Гус як вірний син свого народу, полюбивши його цілою душею, старався здобути від Німців права для чеської мови і для чеського народу. Тому стався він символом чеської свободи.

В Італії запалося під землю місто Корато. Було воно побудоване на пісковатім і глиниватім ґрунті в полудневі Італії, яку цього року навістила страшна посуха. По кількох місяцях посухи зачав падати дощ і падав через три тижні. В часі слоти багато домів зачало осідатись в землю, а одного дня зі страшним гуком запалося під землю нова церков і 5 поверхових домів. За ними запалися і інші доми, так що 54 тисячів людей, які покинули все і втікли, лишилось без даху над головою. Правительство вислало військо на ратунок, але що воно може помочі!

Мадяри лишилися далі тими мадярами, яких ми бачили в часі війни, себто дикунами. Видко отже, що горбатого і могила не направиць. Супроти своїх противників Мадяри брутальні, дикі. От і тепер уладили вони великий табор, в який запроторили людей, що дуже негідні теперішньому мадярському урядові. В тім таборі мучиться тепер 2000 людей. Годують їх гірші свиней, б'ють, а навіть були проби, шоб витроїти всіх і легким способом виправити їх на лоно Авраама. Не бачучи ніде помочі, інтерновані підняли голодовий страйк і не приймали поживи. Але полковник Просхе, гівна в людським тілі, бійкою змушував інтернованих, шоб їли. Котрі помімо того не хотіли або не могли їсти, тих казав загнати до каменоломів до тяжкої праці. Але половина інтернованих зімліла і 60 людей треба було відіслати до шпиталю. Коли Мадяри так поводяться зі своїми братами мадярами, то не дивниця, що в нас були вони дикими звірами: вшали, розстрілювали, мучили.

В Болгарії множаться політичні убійства. Недавно вбито болгарського дипломата Грекова, а д. 10. липня докрано в Софії аж трьох мордів: застрілено директора поліції Чукаєва, головного завідателя в'язниць Іванова, а в ставі найдено трупа дотепер неізнаного чоловіка, якого вбито а опісля вкинено до ставу. Убийників не вдалось зловити, і тому населення дуже перелякане. Але політичні морди докрануться теж і іншими способами. От вислано почтою клунок до канцелярії

адвоката, котрий є рівночасно провідником соціалістів. Цей клунок заадресовано до адвокатського соліцитатора. Листар не застав соліцитатора в канцелярії і доручив йому клунок в його домі. На клунок було написано, що в нім є мясні консерви. Коли соліцитатор отворив клунок, наступив вибух, який розірвав на кусні соліцитатора, а його жінка і дитина віднесли тяжкі рани і втратили очі. Очевидно, цей замах був вимірений проти провідника, соціалістів, бо послаючий думав, що клунок буде отворений в канцелярії а пекельна машина убі провідника соціалістів. Але замість него, погиб його соліцитатор. Так отже поповнено новий політичний морд, який викликав в Болгарії велике вражіння, бо кождий, що займається політикою, непевний свого життя.

В Польщі ще нема міністерства. Правиця бажає мати преміером вшехполяка Корфанто, бо він вміє „робити вибори“. Тому і поручила йому зложити міністерство. Але Пілсудські заявив, що коли Корфанти стане преміером, то він зложить свій уряд. І розпочалась боротьба. За Корфантом стоїть 219 послів правиці, за Пілсудським 206 послів лівиці. Здається, що вшехполяки будуть всіми силами підирати Корфанто, бо дуже бажають собі, шоб Пілсудські уступив зі становища начальника держави. Взагалі відносини в Польщі, партійна боротьба і нетерпимість, ненависть до інших народів, що не є Поляками — все те нагадує відносини з 18 століття перед поділом Польщі. Чи Пілсудські уступить? Нам це байдуже, бо у відношенню до українського народу він, хоч і соціаліст, нічим не ріжниться від вшехполяків. Він бажає, шоб як найбільше українських земель належало до Польщі. — З міністерською кризою і зі спором між соймом а Пілсудським лучиться і упадок польської марки. Тепер платять в Ціріху 9 сантимів себто 9 сотиків за 100 польських марок. Через те долар доходить до 6000 м, а за чеську корону треба дати до 140 польських марок. Польські урядники голодують і домагаються підвижки платні. Вони загрозили, що коли до 1. серпня не д'стануть такої платні, що вистарчилаби на життя, то застрайкують. Нас це ні болить, ні свербить!

Франція святкувала д. 14. липня народне свято — річницю збурення Бастілі. Цього дня була велика парада військова, на якій були всі найвищі достойники держави а президентом держави Мілєраном на чолі. Коли президент вертав домів, один анархіст хотів його вбити. Але не повелось йому. Він стрілив до автомобілю, в яким їхав директор парижської поліції, котрого уважав за Мілєрана. Але стріл хибив, не ранив директора поліції, а Мілєран, котрий їхав другим автомобілем, наївся тільки страху і здоровий вернув домів.

В Німеччині в парламенті остра боротьба. Часть послів є за республікою, але більшість послів є тихими монархістами. Ця більшість перегосувала республіканців і не згодилась, шоб ухвалити закон, на підставі якого можнаби вигнати з краю членів царської родини, колиб вони вели монархістичну агітацію. Це розгнівало дуже республіканців і можливе, шоб прийде до розв'язання парламенту.

Довкола сх. галицької справи.

Інтерпеляцію в італійсьім парламенті в східно-галицькій справі внесли дня 20. червня с. р. послі Прунотто, Скотті, Люсси й товариші. Текст сеї інтерпеляції такий: „До міністра закордонних справ. Хочемо знати, чи міністер закордонних справ поінформований про самовільний і незаконний розділ землі у Східній Галічині між мужиків спроваджених із Польщі, через що нарушується тяжко інтереси автохтонного населення; чи уряд інтересувався з тої нагоди питанням пошанування сен-жермейського договору, ратифікованого вже італійсьім парламентом; і яку акцію думає розпочати італійське правительтво як для охорони інтересів і прав автохтонних мужиків, так і для привернення правового становища на галицькій території“.

Бувший польський міністер закордонних справ Скірмунт буде іменованій польським послом у Лондоні. Се іменоване стоїть в тіснім звязку з ворожим для Польщі становищем Англії у східно-галицькій справі. Варшавські урядові круги зачинають лобачувати дотеперішні похибки в польській політиці що-до Східної Галічини. Агітація Українців, ведена за кордоном, здобуває собі шораз прихильнішу увагу. Тому польські урядові круги дуже занепокоєні, з окрема ж непокоїть їх вороже становище Англії. Іменованне Скірмунта послом у Лондоні має на меті зеднати Англію для Поляків при оконечнім вирішенню східно-галицької справи („Wiener Morgenzeitung“).

ВСЯЧИНА.

Ціни друку і паперу знов пішли о 25% в гору, так що ми приневолені піднести ціну примірника на 40 мп.

З Комітету „Брат Братові“. Хто мігби взяти інтелігентну Придніпрянку (літ 28) з трілітною дитиною до помочі в господарстві, зволить повідомити Ред. „Укр. Гол.“.

Недавно тому появились в продажі тутки з ватою дуже доброї якості назви „Оксана“. Довідуємося, що властителем фабрики туток „Оксана“ є оден львівський Українець. Радо вітаємо сей крок на полі створення рідного промислу і бажаємо фабриці „Оксана“ успіху. Заразом поручаємо українському громадянству ці тутки тим більше, що часть зиску з розпродажи туток іде на фонд українських інвалідів.

Робіть Збірні замовлення на томасину! Від розпаду Австрії були наші госпоарі позбавлені так цінного, а в гірських околицях прямо необхідного погною, як товасівка, бо в краю її не виробляють, а заграниця не продавала її до нас. То що за великі гроші можнабуло дістати під назвою товасівки було безвартісним фальсифікатом.

Тепер відносини поправились і вже можна набути правдиву томасівку, як перед війною, і то на сьогоднішні відносини по дуже приступній ціні. Доставляє її Кравий Союз господарських Спілок у Львові вул. Зіморовича ч. 20., який висилає оборотно кождому на жадання усліва продажі. З огляду на це, що запас її невеликий, а ціна від серпня іза подорожіння фрахту піде в гору, треба спішитися з замовленнями. Найкраще замавляти вагонами і тому належить робити збірні замовлення для цілого села і присилати їх разом з готівкою числячи по 9.000 Мк. за оден метричний сотнар, на вище подану адресу. Замічаємо, що Кравий Союз господарських Спілок провадить свої відділи у Львові при вул. Городецькій ч. 95., в Перемишлі вул. Костюшка ч. 5., в Коломиї Ринок 40., і Стрию Ринок ч. 6. і в цих відділах приймає також замовлення на ціловагонові ладунки та продає томасину деталічно пооданокими міхами.

† Андрій Антоняк

Управитель філії „Достав“ в Перемишлі, по довгій а тяжкій недужі упокоївся в Бозі д. 10. липня 1922. у Львові, в 37. році життя. В великім горю полишена дружина з дитиною просить всіх знакомих і свояків на

Поминальне богослуження, яке відбудеться в суботу 22. липня в катедральній церкві в Перемишлі, о год. 8 рано.

† Теодор Нога

Ученик VII кл. укр. гімн. в Перемишлі помер д. 1. липня в домі своїх родичів в Селисках. Покійник був прикладним учеником і як такий інструктором в Гімназійнім Інституті. В часі вакацій і свят брав живу участь в народній праці в Читальні „Просвіти“ і Аматорськім кружку. Покійника відпровадив на місце вічного спочинку о. катех. Несторович в супроводі хору селиської молоді. В. Й. П.

НА ДІСЛАНЕ.

Дентист Др. Дмоховський виїхав і зачне ординувати аж д. 8. серпня.

Конкурс.

Виділ Тов. Бурса св. о. Миколая в Перемишлі розписує отсим конкурс на прийняття питомців до гімн. Інституту і Бурси. Зголошення о прийняття вносити найдальше до 10. серпня Оплати місячні в харчах остаються в дотеперішній висоті, а іменно: 10 кг. жити питльов. муки, 6 кг. пшен. питльов. муки, 5 кг. гречаних круп (фасолі, гороху можлива є і заміна після умови). 2 кг. масла або смальцю (солонини 3 кг.), 50 кг. бараболь. Крім цього одноразово 50 кг. капусти і 10 кг. закришки. Доплати в грошах — як також оплати в грошах без доставки — будуть подані до відома пізніше. В разі недоставлення харчів родичі платять кождо часну торгову ціну. Одноразова оплата на інвентар вносить 4000 мп. — Зголошення вносити на адресу Дирекції гімназії або управи. — За Виділ Тов. Бурса св. о. Миколая: Р. Гамчикевич, голова; Є. Форостдн і Т. Коростіль — господарі.

Подяка.

„Всім, що виразили нам співчуття і віддали послідну прислугу невіджалованному синові і братові бл. п. Францови Сиротковому, а передовсім св. оо. Гриньові і Дякови як рівнож председателю українського товариства в Ніжанковичах В. поважанному Івану Жуковському висказуєм сею дорогою щирою подяку. — Батько з родиною.“

Добра нагода!

На продаж **53 морги знаменитої орної землі** враз з гарним домом мешкальним і будинками господарськими евент. з інвентарем, 2 км. від великого міста і стації жел. під корисними умовами до продання! По близші інформації прошу звертатися рекоманд. листом до **І. Гутлевича в Спасі коло Старого Самбора.** 450—1—2

Шукаю учительської канцелярної чи якоїсь іншої праці в місті або на селі. Приняв би відповідну працю на фільварку чи господарстві. Одружений. Жена може зайатися ріжним шиттям жіночим і дитячим, також ріжнородними вишивками чи господаркою. Умови низькі. Адм. „Укр. Голосу“ під „Козар“.

Рахунковий бувший австрійський і український підстаршина глядає посади — Василь Крутий, Перемишль, Перекопана. 438.1-2

Ігуменат СС Васильянок в Яворсі шукає учительки з і групи язикової і ті трі рисункової. 441—1—3

Небувала нагода для Американця!

Дешево продам зараз 40 моргів в однім кавалку найліпшого в Галичині чорноземну надністрянського із засівами, будинками і знаряддями господарськими. Ріка, ліси, млини дуже близько. Керниця на місці. До повітового міста 8 км цісарського гостинця, до станції залізничної 2 км. До господарства належить ще окремо до 20 моргів пасовиска (в тім 2 м. ліса) і каменолому здатного на будову. Віддалі 1/2 км від обійстя. Може продати на дві руки по 20 моргів. Зголошення до Адміністрації „Українського Голосу“ Перемишль — під „Господар“. — 2-6

Адвокат і оборонець в кримінальних справах

Др. Степан Баран від 1. липня с. р. переніс свою канцелярію зі Львова до Тернополя і веде її в Тернополі, вул. 3. мая ч. 5. (готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

Вже вийшов з друку накладом У. П. Т. і продається у всіх книгарнях

СПІВАНІК

— для дітей дошкільного та шкільного віку — укладу

Михайла Гайворонського.

Ціна 400 Мп.; з пересилкою 480 Мп. — Замовлення приймає:

КНИГАРНЯ Ставропілійського Інститута в піднаймі Українського Педагогічного Товариства Львів, вул. Руська ч. 3.

Одинице Українське „ЗЕМЛЯ“ парцеляційне товариство у Львові, Ринок ч. 43. Переводить парцеляції більших посіlostей, інтабулює зараз купців за властивістю куддєних ними ґрунтів. Має урядове уповажнення до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ вул. НОСТЮШКА Ч. 5.

Приймає і виплачує шадничі вкладки щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах і опродєговує їх на 4%. (Вкладкові книжочки „Української Шадниці“ мають популярну безпеку). — Уділює позички гіпотєчні, вексельні і на підклад цінних паперів.

НИТКИ

вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом, і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні сукові і білля

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА „ТРУД“ Львів, Ринок ч. 39.

Томасину і СУПЕРФОСФАТ

вагоново і поодинокими міхами доставляє:

Краєвий Союз господарських Спілок Львів, вул. Зіморевича ч. 20.

Жадайте сейчас услівім продажі.

442-1-5

„Полотно“ Львів, Зіморевича 20. полотна, цайґи, сунна, мотузяні вироби.

Томасину в складі 15—18% фосфорового кисиню доставляємо вагонами і поодинокими мішками по низких цінах. — Жадайте офєрти.

Сіно, свєс, опалове дерево і т. п. купуємо і платимо високу ціну. — Шліть офєрти.

Скіру кожної якості і скількості доставляємо сейчас по замовленню по низких цінах.

„УНА“ Промислово-торговельне Товариство

Сп. з обм. пор. в ДРОГОБИЧІ, Стрийська ч. 14. Приймаємо вкладки до обороту на високий процент після умови. 452-1-2

„Еаст“ збірні оголошення виконують успішно і дешево
Експедиція анонсів — Станиславів — Асника І.

Перворядний магазин обуви

М. Клиновський

Станиславів, вул. Сапїжинська ч. 15. vis a vis готель „Union“ поручає всякого рода **обуви**, жіночу, мужєську і діточу, в ріжних фасонах з найліпшого матеріалу, як рівнож приладдя до цєгож. 3-6

Нафталій Брандас, Станиславів — Валова 10.

Склад всєлякого приладдя млинєського

доставляє: французькі каміння і ріжного рода камені до мелєння муки равової. Порцелянові і сталєві вальци. Всєлякі машини млинєські і голєндри. Шкіряні і гумові паси. Палочки до шиття і крупони. Знаряди до гострєння французького каміння, гази шовкові пилі вовняні і дротяні. 3-5

Артистичне ритівниче заведення **Гєнрига Обєрлєндєра**

в Станиславові, вул. Карлїнського ч. 8.

вирабляє печатки кавчукові і металєві для коопєратив, Товариств, Громад і т. п. по найдєшевїших цінах. Замовлення з провінції виконують скоро на письмєнне замовлення. 3-5

Елєктро-технічне Завєдення

З. Тайхмана

в Станиславові, вул. Грунвальдська ч. 5. переводить інсталяції світла, млинів, тартаків і т. п. Направляє і перевиває динама і елєктричні мотори. Станція гальванічно-хємічна. — Виконують скоро, солідно і дешево. 3-5

ЮХТ найліпший

виправляє одинока гарбарня

Осипа Ціпса і заака Барона jun.

Лисець ад Станиславів. 2-2

Позір! Коопєративи і сільські крамниці!

Гуртовий склад запєлоч, бавовни до вишиванок, ниток гарасівок, крайок, вовни, пацьорок, паперових річєй, бинд, цигарєтових паперців, ножиків, гребєнів, корєнок, вставок, по найдєшевїших цінах поручає передєвєнна фїрма

ЛЕВ ЛЄВЄН, Станиславів, Ринок, вул. Берка ч. 3. 3 8

НЕЗРІВНЄНА

БЕРІ паста до обуви **БЕРІ**

пєза чудовим полєском, хорєнить шкіру і мимє цєго є найдєшевшою, дєлятого поручаєм всїм — і всюдє **БЕРІ** жадайте!

Фабрика „БЕРІ“ Станиславів вул. Баторого. 3-5

Базар обуви і товарів галєантерїйних

БУРСТІНА

Станиславів, площа Міцкєвича ч. 1.

(пєбїч польського Сокола) — поручає

найтрєвалїшу обуву для пань, павів і дїтєй — по постїйних, одначє по найпрєступнїйших цінах. 3-5

Читайте і ширїть „Український Голос“.

С. ЛЯЙФЕР Станиславів, Сапїжинська 10. — поручає —

Машини до писання ріжних системів

— і приладдя до машин — по умїрєнованим цінах.

Школа до писання на машинах.

А. Шляєн Станиславів, Ринок ч. 27.

Склад домашнього полотна, цєрати, хїдників з цєрати і пологна, бїлих шифонів, полотна на матєраці, мішків, сїнників, упряжи, шнурів. — Куплю і продаж прєякі.

Увага! Увага!

Коопєративи і сільські крамниці! 1-5

Гуртовий магазин чаю, кави, сїмму, перцю, сїриників, паперців, туюк, мїла, пасты до обуви ріжного рода, сїрни дєля худєби, глєзури дєля гончарів, кунєроло і т. п. по конкурєнційних цінах: поручає гуртовий магазин і голєвне заступство артикулів, чєських фабрик сн „Plating“ „Г. Нєу“ „Г. Гольдшмїд“ Станиславів, „Нлєч“ Назимирївська 7.

Перворядна реставрація і город

Ф. МАЛАШИНСЬКОГО

в Станиславові, вул. Собєського ч. 17. поручає свою знамениту домашню кухню, бєфєт, лївницю з ріжного рода напїтками, приймає абонєнтів на харч по дуже приступних цінах, поручає екстрє комнати дєля клубів і товариств. Дєля переїздних найбєдповїднїйший ресторан! Цїни приступні, прїслуга скоро. 1-6, 3 поважаннем: Ф. Мєлашинський.

Позір коопєративи і крамниці!

Фабрика оцту А. ШАПІРИ

в Книгинині містї вул. Лястєв ч. 18.

— поручає —

ОЦЕТ спиритусовий власного витвору гуртом і деталїчно по конкурєнційних цінах!

Магазин залїза і знарядїв господарських

С. Мєндєль, Галицька 59. побїч Торговлі

дєржить на складї залїзо ріжного сорта — будївельнє окуття до будови возів і т. п. 1-2

Серпи і коєи найліпшої — якості і по найдєшевїших цінах.

ВІСК чистий пчїльний

купуємо в кожній скількості і платимо найвищу ціну. — Доставляємо знамениту штучну вошину і прїймаємо вїєн до перєрєбїи на вошину.

Пасїчна Спїлка у Львові ул. Зіморєвича ч. 20. 445-1-3

ТКАЦЬКІ ВАРСТАТИ

сталєві бляти і нити всїх вимїрїв, шїтки до вовни і льну і т. д., продає:

Тєхнічнє бїуро „ТЕХТУЦ“

М. КОЖУШКО, тєхнольоґ-ткач

— РАВА РУСЬКА. — 443-1-2

„МЕРПОЛЬ“

„Йосиф Вєкслєр“ Централє: Львів, вул. Сикєстуська ч. 2.

Тєлєф. 724. Адрес тєлєгр. „Мєрполь“ Львів

Фїлії: Варшава, Країв, Відєнь. □

Гуртовна достава дєля грєсїєстїв, коопєратив, товариств і рїльни-

чих спїлєк, поручає по конкурєнційних цінах всєлякого рода гудзики, нитки, шовк і волокна до шиття, гумові тасьми, кравцькї додатки, галєантерїйні товарі, пончохи, шкарпєтки, гребїні і т. д.